ස්වර්ණමයුර ජාතකය

තවද කරුණාතිධාන වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි ශාසනයෙහි උකටලීවූ භික්ෂූකෙණෙකුන් වහන්සේ සර්වඥයන් වහන්සේට පාතාහ. සර්වඥයෝ සැබෑද මහණ උකටලී වුයෙහියයි වදාරා සැබෑව ස්වාමීනි කියන්නා කුමක් නිසාදයි විචාරා වදාරන්නා සරහන ලද ස්තීයක දක ඈ කෙරෙහි පිළිබඳ සිතින් ශාසනයෙහි උකටලී වූයෙහියයි කියන්නා එවිට සර්වඥයෝ මහණෙනි මුන්සේවු අහේතුක පුඥා ඇති සත්වයා තබා මහොත්තමයෝ ස්තීවසඟයට පැමිණියෝ චේදයි වදාරා ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ මයුරව උපන්සේක. උපදිනා බිජු වටින්ම රන්වන් පැ ඇතිව ඉපිද බිජුවට ගසාපූ කල රන්වන්පැයව ඉපිද වැඩි විය පැමිණ පියාපත් අසුඅන්ධසේ රතුරේඛාවලින් සමලංකෘතව බැළුවන්ට පුසාද එලවන තරම් විශේෂවූ රූපශියෙන් යුක්තව ඉන්නාසේක් මෙසේවූ සිතක්සිතු සේක. මාගේ රූපශිය අනර්ස හෙයින් මනුෂායන් ලඟ දවස්වැහැරීමෙන් යම්සේ උපදුවයෙක් වෙයි සිතා හිමාලය වනයට ගොස් පර්වත වලාඑතුනක් ඉක්ම ගොස් සතරවන පර්වතවලල්ලෙහිවූ දණ්ඩාකාරඤ්ඤ නම් පර්වත වලල්ලෙහි වාසය කරන්නෙහිය. ඒ මයුර රජ දවස්පතා ගොදුරු භූමියට බස්නාකල තමාට ආරක්ෂාව පිණිස නැගෙන්නාවූ සූර්ය දිවාපුතුයන් බලා මෙසේ වූ බුහ්ම මන්තුයක් කියයි ඒ කෙසේද

උදෙතයං චක්බුමා එකරාජා හරිස්සවනෙනා පඨවිප්පභාසොතං නං නමස්සාමි හරිස්සවන්තං පඨවිප්පභාසං තයජ්ජගුත්තා විහාරෙමු දිවයං යන මේ මන්තුය කියා පර්වතයෙන් බිමට බස්නේය.

එහි අභිපාව කෙසේද යන් ?.

සකල චකුාවාල ගර්භවාසීවු සියලු සත්වයාහට රාතිභාගයෙහි වූ අන්ධකාරය විධිවංශනය කොට රූපදර්ශනය කොට හේතුවූ ආලෝක පතුරවන හෙයින් ඇස් ඇත්තාවූ වොරජිම් අර්ථයෙන් සියඑ සක්වළගැබ ආලෝක පතුරවන්නාවූ ඒ සුර්ය පුතුයාහට නමස්කාර කෙරෙමි අද දවස් ඒ සුර්ය දේවතාවා විසින් රකිනාලදුවයි නිර්භයව වාසය කෙලෙමි කියා සූර්යාට නමස්කාර කොට දෙවනුව අතීතවූ සර්වඥයන් වහන්සේට නමස්කාර කරණ මයුරයා මෙලෙස කියා යේ බුාහ්මණවෙදගු සබ්බධමේම තෙමේ නමො තෙවමං පලායන්තු නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථුබෝධියා නමො විමුක්තානං නමො විමුක්තියා ඉමං සො පරිචත්තං කත්වා මොරොවරති එසනා.

මෙහි අභිපුාව කෙසේද යක්?.

තවද දුරුකරණලද පාපයන්ඇති සකන්ධධාතු ආයතනාදී සියළු පදාර්ථයන් සර්වපුකාරයෙන් පිරිසිඳ දත්තාවූ යම් සර්වඥයවන් වහන්සේ කෙනෙක් ඇද්ද මාගේ නමස්කාරය උන්වහන්සේට වේවයි ඒ අතිත කාලයෙහි අපමණවූ අචින්තා වූ ආබංගුණාගණාඟයෙන් යුක්තවූ සර්වඥයන්ට නමස්කාර චේවායි ඒ සර්වඥයන් විසින් පුතිවෙධ කරණලද සමායක් සම්බුද්ධ ඥාණයටද නමස්කාර චේවායි ඒ සර්වඥයන් විසින් වදාරණලද සද්ධර්ම වූ පරිද්දෙන් පිළිපදින්නාවූ සංසාර සාගරයෙන් ගොඩනැගී අමාමහනිවන් දුටුවාවූ සංඝරත්නයටද නමස්කාර චේවායි ඒ සර්වඥයන් විසින්ද, ඒ ආර්ය සංඝයා වහන්සේ විසින් පුතිවෙධ කරණලද සතරමහ සතරඵල සංඛාාතවූ විමුක්තියටද නමස්කාර චේවායි කියා ඒ මයුර රජ්ජුරුවෝ මේ පිරිත් ආරක්ෂාකොට ගොදුරුපිණිස හැසිරෙන්නාහයි වදාළසේක.

ඒ මයුරතෙම මේ පිරිත් ආනුභාවයෙන් දාවල් දවස් සැපසේ කිසි අන්තරාවක් නැතිව සැපසේ ඇවිද රාතුීභාගයෙහි පර්වතයට නැගී බස්නාහු සුර්ායා දක ඒ පරිත්තය පිරීත්වන්නාහු අපෙතයං චක්බුමා ඒකරාජා හරිස්සවනෙනා පඨචිප්ප භාමසා තං තමස්සාමි හරිස්සවත්තං පඨචිප්පහාසං තයජජගුතතා චිහාරෙමුරත්තිං. මය බුන්මණ වෙදගුස්බබ ධමේම තෙ මේ නමො තෙව මං පාලයන්තු නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථ බෝධියා නමො විමුත්තානං නමෝ විමුක්තියා ඉමං සො පරිත්තා කත්වා මොරොවාසමකප්පයිති කියන මේ පරිත්තානුභාවයෙන් රාතියෙහිත් සැපසේ වාසය කරන්නාහ. මේ නියායෙන් පරිතාානුභාවයෙන් දවස්පතා වාසය කරණ කල්හි එසමයෙහි එක් වැද්දෙක් වනචරකව හිමාලවනයෙහි ඒ ඒ තැන ඇවිදින්නේ ය. බෝධිසත්වයන් වාසය කරණ පර්වත සමීපයට තමා මියන අවස්ථාවේ එම්බල අසවල් දණුඩකාරඤ්ඤ පර්වත මුදුනේ රන්වන් මයුරයෙක් ඉදිනේය. යම්දවසක රජ්ජුරුවන් වහන්සේ රන්වන් මොණරෙකුගෙන් පුයෝජන ඇතැයි කීසේක් නම් තෝ ඒ මොණරා අල්වාදෙවයි කිය. එසමයෙහි බරණැස් රජ්ජුරුවන්ගේ අගුමහේසිකාව වූ ඛේමානම් බිසව රාතිුයෙහි ස්වප්නයෙන් රන්වන් මොනරකු අතින් බණ අසන්නා දැක පිබිද උදැසන රජ්ජුරුවන්ට කියන්නී රන්වන් මොණරකු මට අවසායෙන් දුටොත්විතා මගේ ජිවිතය නැතැයි කියා දොලගත්තාහ. එබව රජ්ජුරුවෝ දැක අමාතායන්ගෙන් රන්වන් මොණරකු ඇද්දයි විචාළාහ. අමාතායෝ රත්වත් මොණරෙකු ඇතිනියාව නැති නියාව දන්නෝ බමුණෝයයි කීවාහ. රජ්ජුරුවෝ යහපතැයි බමුණන් අතින් විචාළහ. බමුණෝ ශාස්තු බලා රන්වන් මොණරු ඇත ඒ දන්නෝ වැද්දෝයයි කීහ. එවිට රජ්ජුරුවෝ වැද්දත් ගෙන්වා රන්වන් මොණරුත් ඇතිකැන් දන්නෝ ඇද්දයි විචාළහ. ඉන් එක් වැද්දෙක් කියන්නේ ස්වාමීනි හිමාලවනයෙහි පර්වතවලලු තුනකින් එපිට දණ්ඩකාරඤ්ඤ නම් පර්වතයෙහි

ඇතැයි කීහ එවිට රජ්ජුරුවෝ එසේ වීතුම් තොප ගොසින් ගෙණවයි කීහ. එවිට වැදිතෙමේ යහපතැයිගිවිස තමාගේ පුතාට එපවත්කීයා තෙමේ වලට ගොස් පියා කී සලකුණු නියාවට දණ්ඩකාරඤ්ඤ නම් පර්වතයේ මොණරා වාසය කරණ නියාව දක මොණරා ගොදුරු සොයා බස්නා මාවත දක එම මාවත වල ඉඳුවා බෝධිසත්වයන් බඳන්ට බොහෝ උත්සාහකළේය. බොධි සත්වයන්ගේ මන්තුානුභාවයෙන් මල ඇතුලේ පයලුවත් මලනොහැසිරෙන්නේය. මේ නියායෙන් ඒ වැදි තමාගේ දිවිහිමියෙන් උත්සහකොටත් බැරිහෙයින් ඒ හිමාලවනයෙහිම හිඳ මලේය. ඛේමානම් බිසවුන් මොණරාලබම් දොළානොලත් හෙයන් මළාහ. රජ්ජුරුවෝත් මොණරා නිසා බිසවුනුත් මළේයයි සිතා මොණරා කෙරෙහි වෛර බැඳ රන්පොතක ලියාවන්නාහු අසවල් හිමාලවන පර්වතයෙහි පර්වතවල තුනකින් ඇතුළේ දණ්ඩකාරඤ්ඤ නම් පර්වතයෙහි ස්වර්ණමයුරයෙක් වෙසෙයි ඒ මයුරයාගේ මස් කෑ කෙණෙක් අජරාමර වෙති රන්පත ලියාවා භාණ්ඩාගාරයේ රක්ෂාකොට තබා මළහ. උන්ට ඉක්බිති රාජ්ජයට පැමිණ රජ්ජුරුවෝත් ඒ රන්පත්දක එසේ වීනම් මොණරා මරා මස් කා අපරාමරවෙන්ට උවමැනවැයි සිතා වැද්දෙකු යවුහ. ඒ වැදිත් බොහෝ උත්සාහ කොට මන්තුානු භාවයෙන් බැරිහෙයින් ඒ වනයේම මළේය. මේ නියායෙන් රජදරුවෝ සදෙනෙක් යැවූ වැද්දෝ සදෙනම බැද්දේ මළ පමණ විනා මොරණාරා අල්වාගත නොහුනුවාහුය. සත්වැනි රාජ්ජයට පැමිණි රජ්ජුරුවෝත් රන්පත බලා එලෙසම වැද්දෙකු යවුහ. එර් වැදිත් වලටගොස් බෝධිසත්වයන්ට මල ඉඳුවා බොහෝ උත්සාහකොට බැරිහෙයින් සීතන්නේ මේ මොණරා මලෙයි පයාලාත් නොබැඳෙන්නේය. කුමණකාරණයකින්දෝහෝයි සිතා පරීක්ෂා කරනනේ බෝධිසත්වයන් උදුසනක්සේ සූර්යාව නමස්කාරය හා බුහ්මමන්තුය පිරවීම් ආදීයවු කාරණ දුක එසේ වීනම් මන්තුය ආකුලකෙරෙමි සිතා පිටිසරගමක පෙරලා අවුත් මොණරා සෙබඩක් අල්වාගෙණ ඒ මොණරා සෙබඩ සිටි තැනට අවුරුසන් ගැසුවේලේ නටහාරව පුතිරාව කරන්නට හා මෙකී දෙය මොණරා සෙබඩ කරණ ලෙස සලස්වාගෙණ මොණර සෙබඩ ඇරගෙණ පෙරලා හිමාලවනයට ගොස් බෝධිසත්වයන් ගොදුරු භූමියට බස්නාතෙන මල ඉඳුවා එතැන සෙබඩ සිටුවා බෝධිසත්වයන් ඉරුබලා මන්තුය පිරුවනට පළමුකොට මොණර සෙබඩා ලවා රාගානිශිත කොට ඇඬ්විය බෝධිසත්වයෝත් නැතැක් දවස් ඇසුරුගනිශීත අඩ සෙයෙින් ඊ බැඳ යක්ෂයන් ආවේසවුකල කිසිවක් නොදන්නාමෙන් රාගයෙහි බැඳි පිරිවන මන්තුය සඳහන් නැතිව සෙබඩ සිටිතෙනට මොණරා බටතෙනත්තෝ මල බැඳින එවිට වැදි මොණර අල්වාගෙණගොස් රජ්ජුරුවන්ට පෑහ. රජ්ජුරුවෝත් මොණරා දුක සතුටුවූහ. එවිට මයුර රජ්ජුරුවෝ රජගෙන් විචාරන්නේ මා ගෙන්වුයේ කුමකටදයි විචාළහ. රජ්ජුරුවෝ කියන්නෝ තොපගේ මස්කැවන් අජරාමරවෙති අසා තොප මරා මස්කන්ට ගෙනවමි කීසේක. එවිට මයුර රජ්ජුරුවෝ කියන්නානු මාගේ මස් කා අජරාමර වෙතොත් යහපතැයි මා මියනකල මාගේ මස් කැවුන් අජරාමර වෙන්නේ කෙසේදයි කිහ. එබස් රජ්ජුරුවෝ අසා එසේ නොකියව රත්වත් මොණරා චේදයි කිහ. එබස් මයුරරජ්ජුරුවෝ අසා එසේ වීතම් රත්වත් වූ කාරණාව අසව මම යටගියදවස බරණැස්තුවර චකුවර්ති රජව ඉපිද පන්සිල්රැක දහැමෙන් සෙමින් රාජාය කොට ඉන් මියගොස් දිවා ලෝකයෙහි ඉපිද එයින් චුත වුකල අකුසල් බලයෙන් මේ තිරිසන් යෝනියෙහි උපනිමි මාරැක්කාවූ පඤචශිලයෙහි බලයෙන් මෙසේ වූ රූපශියකට පැමිණියෙමි කීහ.ඒ දොඅදහන රජහට මයුර රජ්ජුරුවෝ කියන්නාහු මම යටගියදවස චකුවර්තී රාජජා කරණ සමයෙහි මම ද ආකාශ චාරීව ඒ ඒ තැන ඇවිද්දාවූ රත්රුවත් රථයක් ඇත. ඒ රථය තොපගේ මගුල් පොකුතේ දිය ඉස්සා රථය ඇරගෙණ මාගේ බස් සැක අරවයි කිහ. එබස් අසා රජ්ජුරුවෝ එලෙස පැන් ඉස්සවා රථය ගොඩලා ගත්තාහ. රජ්ජුරුවෝ සතුටුව බෝධිසත්වයන් මුදාඅලහ. බෝධිසත්වයෝත් එවිට රජ්ජුරුවත්ට පත්සිල් දී අවවාදකොට පකෂ පුහාර කෙරෙමිත් දණ්ඩකාරඤ්ඤ තම් පර්වතයටම ගියායයි වදාරා ශාස්තෘ වු බුදුරජානන් වහන්සේ චතුසතාය පුකාශ කොට මේ ස්වර්ණමයුර ජාතකය නිමවා වදාළසේක. ජාතකාවසානයේදී ඒ භික්ෂූන් වහන්සේත් සියළු කෙලෙසුන් නසා රහත්වුසේක. එසමයෙහි රජ්ජුරුවෝ නම් ආනන්ද ස්ථීරයෝය, මයුර රජ්ජුරුවෝ නම් ලොවුතුරා බුදුවූ මම්ම වේදයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.